

पलशत 45.

पलव N. pr. eines Mannes SAṂSK. K. 184, b, 1.

पलाय्, पलायेत् VṚDDHA-KĀṆ. 3, 19. पलायन् BHĀG. P. 10, 3, 27.

पलाल 1) पलालोच्चय Spr. 2783.

पलालिन, so zu lesen st. पलालिन.

पलाशक vgl. पृथुपलाशिका.

पलाशता f. nom. abstr. von पलाश 1): कल्पवृत्तो ऽप्यभ्व्यानां प्रायो
पाति पलाशताम् KATHĀS. 33, 35.

पलाशिन 2) a) BHĀG. P. 10, 12, 9.

पलित 2) eine Mausart Verz. d. Oxf. H. 309, a, 20. — 4) e) vgl. फलित 3).

पल्लव 1) अत्रोद्याने मया दृष्टा वल्लरी (Hand) पञ्चपल्लवा । पल्लवे पल्लवे
(Finger) ताम्ना यस्यो कुसुममञ्जरी ॥ Spr. 3427. (राजकन्याम्) पाणिप्रेङ्खि-
तपल्लवाम् KATHĀS. 71, 77. — 2) अंगुली Spr. 2633.

पल्लवक 3) f. साकुलीशब्दे पल्लविकाविशेषे वर्तते Schol. zu HĀLA 272.

पल्लवित 2) कात्ति ० so v. a. von Liebreiz strahlend KATHĀS. 103, 162.

पल्लवीकर (पल्लव + 1. कर) zu einem jungen Schoss machen: ०कृत्व
चाधरम् KĀVYĀD. 2, 72.

पल्लि 1) पल्ली Spr. 3733. KATHĀS. 53, 231. 61, 150. fg. 71, 12. 114, 110.
— 2) Verz. d. Oxf. H. 333, a, No. 787.

पल्लिका 1) KATHĀS. 98, 13.

पल्लोदेश m. N. pr. einer Gegend Verz. d. Oxf. H. 332, b, 20.

पवन 3) so v. a. Athem SARVADARĀNAS. 178, 1. — 3) die richtige Form
ist vielleicht पवन. — 10) N. pr. eines Landes in Bharatakshetra
WILSON, Sel. Works 1, 293.

पवनचक्र n. Wirbelwind BHĀG. P. 10, 7, 24. — Vgl. चक्रवात.

पवनञ्जव adj. windschnell; m. N. pr. eines Rosses KATHĀS. 121, 277.

पवनयोगसंग्रह m. Titel einer Schrift HALL 17.

पवमान Z. 3 füge a) nach 2) m. hinzu. — 2) b) पवमान, पावक und प्रुचि
sind nach BHĀG. P. 4, 24, 4 Söhne des Antardhāna und der Çikhaṇḍini.

पर्वस्त n. Zeltdecke oder dergl. AV. 4, 7, 6. du. bildlich von Himmel
und Erde RV. 10, 27, 7.

पवित्र 4) पवित्र und मल्लापवित्र unter den Beiw. Viṣṇu's MBh.
12, 12864. — 5) n. ein best. Metrum Ind. St. 8, 377; vgl. पावित्र.

पवित्रक 1) Z. 3 lies दैवकीन०.

पवित्रगिरि N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 340, a, 20.

पवित्रता VṚDDHA-KĀṆ. 11, 5.

पवित्रत्व UTTARARĀMAK. 123, 2 (168, 14).

पवित्रधर m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 73, 22.

पवित्रय्, पवित्रित gereinigt, geheiligt KATHĀS. 38, 20. 123, 135.

पव्येक s. पव्येक.

1. पम् Sp. 602, Z. 1 füge noch hinzu Spr. 4310; Z. 26 füge noch
hinzu: अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चेवाप्यनर्थतः Schaden für Vortheil und Vor-
theil für Schaden haltend Spr. 3454.

— प्र halten für: अभिशस्तं प्रपश्यन्ति दरिद्रं पार्श्वतः स्थितम् MBh. 12, 214.

— प्रति vgl. प्रतिस्पश, प्रतिस्पाशन.

पशव्य 1) für das Vieh geeignet: वन BHĀG. P. 10, 3, 26. 11, 27. 13, 2.

1. पम् 1) d) Z. 1 lies Einzelseele st. Seele und vgl. SARVADARĀNAS. 73,
22. 76, 17. 77, 6. 79, 2. 14. 81, 2. 84, 14. fg. — f) so v. a. Thieropfer BHĀG.

P. 7, 13, 48. — 2) पम्नूनि das Vieh KATHĀS. 62, 175. — Vgl. मक्का०.

पम्पुत्र BHĀG. P. 10, 1, 4. ग्राम्यारण्यपम्पुत्रव WEBER, RĀMAT. Up. 333,

पम्पुत्र nom. abstr. von 1. पम्पु 1) d) SARVADARĀNAS. 73, 12. 77, 6.

पम्पुय BHĀG. P. 10, 13, 61.

पम्पुपति 2) N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 292, a, 38. eines Prie-
sters 134, a, 37.

पम्पुपतिनगर n. Çiva's Stadt = काशी Verz. d. Oxf. H. 333, a, 31.

पम्पुपतिनाथ m. eine Form Çiva's WILSON, Sel. Works 1, 213. 213.

पम्पुपालक KATHĀS. 61, 23. 114, 94.

पम्पुमार, ०मारेण मारितः MBh. 10, 331. (तम्) पम्पुमारममारयत् 337, 4, 775.

पम्पुरतिन् KATHĀS. 53, 88.

पम्पुसमाम्नाय, füge für den AÇVamedha nach Opferthiere hinzu und
am Schluss UTTARARĀMAK. 88, 19 (114, 6); davon adj. ०समाम्नायिक dort
erwähnt 16 (3).

पम्पुश्च (पम्पु + 1. ञ) adj. nachgeboren KĀṬH. 26, 9.

पम्पुत् 1) b) nach einem absolut.: तस्मात्पुत्रमुखं दृष्ट्वा पम्पुत् इति ता-
पसः Spr. 3332; vgl. u. ततम् 3).

पम्पुत्ताप Verz. d. Oxf. H. 123, a, 7. In der Dramatik Reue über Etwas,
das man aus Unverstand von sich gewiesen hat: मोक्षवधोरितार्थस्य
पम्पुत्तापः स एव तु SĀH. D. 481. 471.

पम्पुत्तापग Hintertheil: अश्वस्य KATHĀS. 51, 29. adj. dessen Conjunction
mit dem Monde am Nachmittage beginnt Ind. St. 10, 287.

पम्पुत्त 1) b) आम्राय bei den ÇĀkta Verz. d. Oxf. H. 91, a, 3.

पम्पुत्तान n. (sc. आसन) Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf.
H. 234, a, 19.

पम्पुत्ती 2) vgl. WEBER, RĀMAT. Up. 333. fg.

पम्पुत्तवद्, f. TS. Comm. 2, 188, 1. Die Lesart पम्पुत्तवद् st. प्रम्पुत्तवद् wird
in dem zu Poonah gedruckten AK. erwähnt.

पम्पुत्तवत् vgl. u. मर्य 2).

1. पा Z. 9, पीत्वी ved. Schol. zu P. 7, 1, 49. पीत्वानम् ved. zu 48.
पायं पायम् Spr. 4341. पीत 1) वत्सपीता (eine Kuh) an der ein Kalb ge-
sogen hat Spr. 4302. — caus.: मधून्यमृतकल्पानि पायितौ R. 7, 37, 1, 44.
Z. 7 ed. Bomb. richtig पाययन्. — desid. 1) पिपासता मया ÇĀk. 72. — intens.
Z. 3 stelle die Worte mit pass. Bed.: in die zweite Zeile nach 2, 488, 21.

— आ einsaugen, in sich hineinziehen: स्वसृष्टिमिदमापीय (= संकृत्य
Schol.) BHĀG. P. 10, 87, 12.

— निम्, त्रिम्बाधरे ऽथ निष्पीतनीरगे KATHĀS. 86, 115.

— प्र vgl. प्रपा, प्रपान; — प्रति vgl. ०पान; — वि vgl. पीतविपीत.

3. पा 1) hierher zieht BROCKHAUS mit Recht die bei uns u. अम्पु 2)
stehende Stelle: (सप्तैते मनवः) स्वे स्वे ऽत्तरे सर्वमिदमुत्पाद्यापुश्राराचरम्
M. 1, 63. = पालितवत्तः KULL.

6. पा, पिपीते nur in Verbindung mit उद् sich auflehnen, aufbegehren
gegen, sich feindlich entgegenstellen: उत्पिपीतः AV. 5, 20, 7. 13, 1, 31. उ-
त्पिपीते TS. 3, 2, 10, 2.

— अम्पुद्, मूलं वा अतितिष्ठन्नतास्यनूत्पिपते der überstehenden Wurzel
nach erheben sich die Rakshas TBh. 3, 2, 9, 10.

— प्रत्युद् = उद् TS. 1, 6, 10, 1.

पौसन am Schluss, zu पौसय् ist उत्पौसय् zu vergleichen, wie st. उत्पु-